

regio LIMBURG

INTERVIEW | KRIS JANNIS/KAROLIEN DE CLIPPEL

Op 25 mei organiseren Modemuseum Hasselt en B-Classic 'Schoppenvrouw', een performance van de Oezbeekse mezzosopraan en harpiste Ekaterina Levental (41).

'Schoppenvrouw is geen vrouwelijk statement'

VAN ONZE MEDEWERKER

RUDI SMEETS

HASSELT | 'Nee, ik voel me geen moegeterde vrouw'. Kris Jannis weerlegt lachend het vermoeden dat een vrouw met een leidinggevende functie ook in de cultuursector moet opboksen tegen de mannelijke suprematie. Zij is manager van muziekfestival B-Classic. Karolien De Clippel, directeur van het Hasseltse Modemuseum, knikt instemmend. Samen organiseren ze een avond rond Ekaterina Levental, die in 1993 samen met haar familie Oezbekistan ontvluchtte. 'Een transversale voorstelling, waarin mode en muziek samenvloeden', zeggen ze.

Vanwege haar joodse komaf werd Levental op school uitgestoten, geweerd in lange winkelrijen en uitgescholden door caissières. Haar vader had genoeg van de minachting en vluchtte met zijn gezin naar Nederland, waar dochter Ekaterina haar muzikale gaven ontplooidde. Ze studeerde zang aan het conservatorium van Den Haag en harp aan de conservatoria van Enschede, Detmold en Rotterdam.

Geïmplodeerd

Over haar ervaringen maakte Levental de muzikale theatervoorstellingen *De grens* en *De Weg*. Daarin vertelt en zingt ze onder meer over haar vlucht uit de geïmplodeerde Sovjet-Unie, haar ervaringen in Nederlandse asielcentra en haar zoektocht naar een identiteit. Tijdens haar optredens begeleidt ze zichzelf op harp. In Nederland is ze een gevierde artieste en wordt ze geregeld opgevoerd in bekende praatprogramma's.

In het Modemuseum van Hasselt brengt Levental de première van haar derde voorstelling, *Schoppenvrouw*, geschreven en geregisseerd door Chris Koolmees. In een raamvertelling evocert ze het leven en de betekenis van vijf iconische vrouwen: Anne Frank, Maria Callas, Ulrike Meinhof, Marilyn Monroe en haar oma Dora Gorokhovskaya, die als een heldin werd beschouwd omdat ze tijdens de Tweede Wereldoorlog een familie van de ellende en de hongerdood redde. In huis was ze volgens haar kleindochter een tirannieke vrouw.

Ambigüiteit

'Die ambigüiteit brengt ze op het podium', verduidelijkt Kris Jannis. 'Haar grootmoeder is in de voorstelling de hoofdfiguur en staat voor onverzettelijkheid. Marilyn Monroe symboliseert de naïviteit, Maria Callas de magie, Ulrike Meinhof de compromisloosheid en Anne Frank de onschuld. Ze zijn totaal verschillend. Het enige gemeenschappelijke is dat ze alle vijf tragisch aan hun einde kwamen.'

'Ekaterina visualiseert hun persoonlijkheid met telkens een andere outfit. De

Kris Jannis (l.) en Karolien De Clippel: 'Ekaterina Levental is in veel opzichten een fantastische vrouw.' © rs

vijf silhouetten werden ontworpen door de Utrechtse Amber Willemzijn. Zij werd geselecteerd via een ontwerpwedstrijd. Vrouwen uit het publiek kleden Ekaterina om bij de overgang naar het volgende personage. Voor de muzikale ondersteuning doen we een beroep op een strijkerstrio en Philippe Thuriot, die wordt beschouwd als de beste accordeonist van het land.'

Ziet u deze voorstelling als een vrouwelijk statement?

Karolien De Clippel: 'Nee. De pas geopende tentoonstelling *Wonder Women* heeft geen enkele militante bedoeling. Die filosofie trekken we door met *Schoppenvrouw*. Ons verhaal is niet wij tegen zij, we willen vooral een podium geven aan vrouwelijk talent. Ekaterina is daarvan een prachtig voorbeeld. Ze was als kind zeer verlegen en kroop onder de tafel als er bezoek kwam, maar mee door de omstandigheden ontbolsterde zij tot een zelfbewuste vrouw.'

'Ze was de enige in haar gezin die Engels sprak en ze loodste zichzelf en haar familieleden door ingewikkelde asielprocedures. Daarna maakte ze dankzij een combinatie van talent en doorzettingsvermogen haar droom waar: harpiste worden. Ik vind haar in veel opzichten een fantastische vrouw. Ze kan heel goed performen, ze heeft een ongelooflijk theateraal vermogen en een ontwapenende humor.'

'Ik denk dat de mode- en cultuursector op het vlak van gendergelijkheid een stuk verder staat dan de politiek'

Heeft u zich een weg moeten banen naar uw huidige functie?

Karolien De Clippel: 'Uiteraard, maar ik heb niet het gevoel dat ik daar meer moest voor doen dan mijn mannelijke collega's. Ik was jarenlang prof aan het departement Geschiedenis en Kunstgeschiedenis van Universiteit Utrecht. Ik kreeg niet de indruk dat ik tegen de mannen moest knokken voor mijn plaats in de academische wereld, wel dat ik een rolmodel was voor vrouwelijke studenten. Ook bij de overgang naar het Modemuseum ondervond ik geen weerstand op basis van mijn sekse.'

Kris Jannis: 'Ik denk dat de mode- en cultuursector op het vlak van gendergelijkheid een stuk verder staan dan bijvoorbeeld de politiek, waar de ondervertegenwoordiging heel opvallend is. Het omgekeerde zie je in het onderwijs. Daar zijn de vrouwen veruit in de meerderheid. Dat is geen gunstige ontwikkeling.'

www.b-classic.be/schoppenvrouw